

חזרנו לדברים הראשונים של הפרשה. כתוב (שיר ג) מצאוני השמרים הסבכים בעיר וגו'.

[שנינו, כדגמה שרמו באברהם ויצחק וישרה ורבקה יהו"ה, כדגמה הזו רמוז בסמוך הזה (רות א) ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון וכליון אפרתים. אלימלך"ו זו הנשמה הנשמה. נעמי"ו זו הנשמה. ולמה נקראת נעמי? משום (תהלים ז) ויהי נעם ה' אלהינו. מחלון זו רוח הקדש. ולמה נקרא מחלון? שמחל לו הקדוש ברוך הוא. רות זו הנפש הקדושה. ולמה נקראת רות? על שם תו"ר. כליון זו רוח הבחנה, ועל זה אמר שלמה עליו השלום (קהלת ג) רוח הבחנה. זה יצ"ר הרע. ערפ"ה זו נפש השמאל, בת זוגו של הנצ"ר הרע. ולמה נקראת ערפ"ה? משום כי עם קשה ערף הוא.

אם זכה אדם - עולה הנשמה העליונה, ואם לא - מסתלקים אותם דוברי הנשמה והרות, ונשארת הנשמה העליונה והנפש השכלית. מה כתוב? (רות א) ותצא מן המקום אשר היתה שמה ושתי כלותיה שבה בנתי וגו'. ותאמר רות אל תפגעי בי וגו'. ונרפ"ה שבה לעמה ולאלהיה.

שנינו. עשה הקדוש ברוך הוא ירושלים של מעלה כמו ירושלים של מטה, בחומות ומגדלים ופתחים פתוחים, ואותן החומות ששם יש עליהם שומרים ששומרים את השערים של אותן החומות, שכתוב, (ישעיה סב) על חומתיך ירושלים הפקדתי שמרים וגו'. ומיכאל כהן גדול עליון מכלם, שומר פתחים של אלו החומות.

הנשמה [שנקראת נעמי], כשיצאת מן העולם הזה, אם זוכה - נכנסת לגן העדן של הארץ שנטע הקדוש ברוך הוא לרוחות הצדיקים כמו אותו גן עדן שלמעלה, ושם כל הצדיקים של העולם.

ובשהנשמה יוצאת מן העולם הזה, נכנסת למערת המכפלה ששם הוא פתח גן העדן. פוגשת באדם הראשון ובאותם האבות ששם. אם היא זוכה - שמחים בה ופותחים לה פתחים ונכנסת, ואם לא - דוחים אותה החוצה [ומה היא אומרת כשדוחים אותה החוצה? (שיר ג) מצאוני השמרים וגו'. והולכת. אחר שהולכת

אהרנא למילי קדמאי דפרשתא. כתיב (שיר השירים ג) מצאוני השומרים הסובכים בעיר וגו'. (תנן ברוגמת הרמז באברהם ויצחק וישרה ורבקה יהו"ה, כדגומא דא רמזו בהאי קרא (רות א) ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון וכליון אפרתים. אלימלך"ו דא נשמתא לנשמתא.

נעמי"ו דא נשמה, ואמאי אתקרי נעמי, משום (תהלים ז) ויהי נעם יי אלהינו. מחלון דא רוחא קדישא, ולמה אתקרי מחלון דמחל ליה קדשא ברוך הוא. רות"ו דא נפש קדישא, ולמה אתקרי רות"ו על שם תו"ר. כליון דא רוח"א דבעיר"א, ועל דא אמר שלמה עליו השלום (קהלת ג) רוח הבחנה דא יצ"ר הרע. ערפ"ה דא נשמה דשמאלא בת זוגיה של יצ"ר הרע. ולמה אתקרי ערפ"ה משום כי עם קשה ערף הוא.

אי זכה בר נש סלקא נשמתא עלאה, ואי לאו מסתלקי אנון דוברי נשמתא ורוחא ואשתאר נשמתא עלאה ונפש השכלית, מה כתיב, (רות א) ותצא מן המקום אשר היתה שמה ושתי כלותיה עמה ותאמר נעמי לכלותיה שבה בנתי וגו'. ותאמר רות אל תפגעי בי וגו'. ונרפ"ה שבה לעמה ולאלהיה.

תנן עבד קדשא ברוך הוא ירושלים לעילא כגוונא דירושלים דלתתא, בשורין ומגדלין ופתחין פתיחין, ואנון חומות דתמן אית עליהו נטרין (דף ע"א) דנטרי תרעי דאנון חומות דכתיב, (ישעיה סב) על חומתיך ירושלים הפקדתי שומרים וגו'. ומיכאל כהנא רבא עלאה מפלהו נטרי תרעי דאנון חומות.

נשמ"ה (דאתקרי נעמי) כד נפקת מהאי עלמא, אי זכאת עאלת בגנתא דעדן דארעא דנטע קדשא ברוך הוא לרוחיהון דצדיקניא כגוונא דההוא גנתא דעדן דלעילא. ותמן כל צדיקניא דעלמא.

וכד נשמתא נפקת מהאי עלמא, עאלת במערותא דכפלתא דתמן איהי פתחא דגן עדן. פגעת באדם הראשון ובאנון אבהו דתמן, אי זכאת איהי, הדאן בה ופתחין לה פתחין ועאלת. ואי לא דחין לה לבר. (ומה היא אומרת כד דחין לה לבר (שיר השירים ג) מצאוני השומרים וגו' אולת. לבתר דאולת תמן מקמי דאתיא לעלמא דא ויהיבת נר על רישיה שנאמר (איוב כט) כהלו נרו עלי ראשי כל מאן דחזון לה מודעעין ואמרי היאת נעמי.

ובשהנשמה יוצאת מן העולם הזה, נכנסת למערת המכפלה ששם הוא פתח גן העדן. פוגשת באדם הראשון ובאותם האבות ששם. אם היא זוכה - שמחים בה ופותחים לה פתחים ונכנסת, ואם לא - דוחים אותה החוצה [ומה היא אומרת כשדוחים אותה החוצה? (שיר ג) מצאוני השמרים וגו'. והולכת. אחר שהולכת